

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/28/2013
Identifikačné číslo spisu:	5012200973
Dátum vydania rozhodnutia:	18.12.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5012200973.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu v právnej veci žalobcu L. W., nar. XX. J. XXXX, bytom X. T. XXXX/XXX, I., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou Azariová & Ružbašán Law firm, s.r.o. so sídlom Kmeťova 26, Košice, proti žalovanému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Žiline, Krajský dopravný inšpektorát so sídlom Kuzmányho č. 26, Žilina), vo veci preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. k. KRPZ-ZA-KDI-SK-109/2012 zo dňa 30. októbra 2012, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/136/2012 - 49 zo dňa 25. júna 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 20S/136/2012-49 zo dňa 25. júna 2013 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie pred správnymi orgánmi

Rozhodnutím Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva policajného zboru v Liptovskom Mikuláši č. ORPZ-LM-ODI-140-035/2012 zo dňa 23. júla 2012 bolo žalobcovi podľa § 92 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZCP“) odňaté vodičské oprávnenie skupiny AM, B udelené dňa 12. augusta 1997, B1 udelené dňa 01.05.2005, D1 Martin, nakoľko si nesplnil povinnosti podľa § 91 ods. 4 ZCP, a to, že sa v určenej lehote nepodrobil preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky, alebo liečiva lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore psychiatria, ani v stanovenej lehote, ani do rozhodnutia žalovaného potvrdenie o vykonaní tejto povinnosti nepredložil.

Žalovaný rozhodnutím č. KRPZ-ZA-KDI-SK-109/2012 zo dňa 30. októbra 2012 odvolanie žalobcu zamietol a rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu potvrdil.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Voči tomuto rozhodnutiu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote žalobu, ktorú Krajský súd v Žiline zamietol s odôvodnením, že v konaní bolo preukázané, že vo veci uloženia povinnosti žalobcovi podrobiť sa preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti podľa § 91 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z.z. boli vydané prvostupňové a druhostupňové správne rozhodnutia, ktoré nadobudli právoplatnosť. V podanej žalobe žalobca nespochybnil skutkové tvrdenia, uvádzané v dôvodoch napadnutého rozhodnutia žalovaného, ktorý konštatoval, že prvostupňové rozhodnutie vydané podľa § 91 ods. 5 zákona č. 8/2009, ktorým prvostupňový správny orgán uložil žalobcovi podrobiť sa preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti, bolo žalobcovi doručené dňa 16.12.2011. Odvolanie proti tomuto rozhodnutiu nemalo odkladný účinok s poukazom na § 141 ods. 4 písm. e) zákona č. 8/2009 Z.z., preto sa krajský súd stotožnil s názorom vysloveným v napadnutom rozhodnutí žalovaného, že žalobcovi začala dňom 17.12.2011 plynúť trojmesačná lehota, v ktorej bol povinný sa podrobiť preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti a predložiť prvostupňovému správnomu orgánu potvrdenie o absolvovaní a výsledkoch tohto preskúmania. V konaní žalobca nespochybnil, že v trojmesačnej lehote, ani po jej uplynutí, až do vydania preskúmaného rozhodnutia žalovaného, takéto potvrdenie nepredložil.

Krajský súd sa ďalej podrobne zaoberal rozhodnutím žalovaného č. KRPZ-ZA-KDI-SK-77/2012 zo dňa 20.07.2012 o priestupku, ktorého sa dopustil žalobca dňa 20.11.2011, ako aj ďalším rozhodnutím žalovaného o zadržení vodičského preukazu. Poukázal najmä na to, že žalobca nebol v žiadnom konaní úspešný a u žiadneho relevantného rozhodnutia, ktoré by mohlo byť podkladom pre toto konanie, nebola odložená jeho vykonateľnosť a všetky nadobudli právoplatnosť. Krajský súd z týchto dôvodov konštatoval, že rozhodoval na základe úplne zisteného skutkového stavu poznajúc dostatočne skutkový i právny základ vecí. Považoval rozhodnutia žalovaného za zákonné a správne.

K námietke žalobcu, že poučenie na rozhodnutí žalovaného nebolo v súlade so zákonom uviedol, že síce má pravdu, ale toto nesprávne poučenie nemalo za následok ujmu na právach žalobcu, pretože ten napriek nesprávnemu poučeniu včas podal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. b), d) a f) O.s.p. Uviedol v ňom, že krajský súd mal konanie prerušiť, ak jeho rozhodnutie záviselo od otázky, ktorú nebol oprávnený riešiť v tomto konaní, pretože konanie a rozhodnutie vo veci vedenej na prvostupňovom správnom orgáne pod sp. zn. ORPZ-LM-ODI2-P-113/2011 zo dňa 25.04.2012 a na odvolacom správnom orgáne pod sp. zn. KRPZ-ZA-KDI-SK-77/2012 zo dňa 20.07.2012 a následná žaloba vedená pod sp. zn. 21S/91/2011, predstavuje pre predmetnú vec zásadnú právnu otázku. Vykonateľnosť touto žalobou preskúmaného rozhodnutia bola odložená, preto nebolo možné na jeho základe ani ukladať povinnosti, resp. sankcie. Poukázal tiež na to, že súd nesprávne zistil skutkový stav veci a nesprávne ju právne posúdil. Navrhol preto, aby odvolací súd odvolaním napadnutý rozsudok prvostupňového súdu zrušil alebo ho zmenil tak, že zruší napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vráti na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov prvostupňového aj odvolacieho konania podľa pripojeného vyčíslenia.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu k odvolacím námietkam uviedol, že žalobcovi bol dňa 20. novembra 2011 zadržaný vodičský preukaz, nakoľko v tento deň jazdil motorovým vozidlom Volvo XC 90 I. po ceste 11/537 v katastri obce Liptovský Peter a dychovou skúškou u neho bolo zistené požitie alkoholu vo výške 0.34 mg/l vo vydychovanom vzduchu. Na základe tejto skutočnosti bolo žalobcovi vydané rozhodnutie o zadržení vodičského preukazu, ktoré napadol odvolaním. Krajský dopravný inšpektorát KR PZ v Žiline ako odvolací správny orgán toto rozhodnutie potvrdil. Následne žalobca podal žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o zadržení vodičského preukazu. Túto žalobu Krajský súd v Žiline rozsudkom 20S/25/2012 zo dňa 26. júna 2012 zamietol. Proti tomuto rozsudku žalobca podal odvolanie a Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom 10Sžd/31/2012 zo dňa 15.

marca 2013 napadnutý rozsudok Krajského súdu Žilina potvrdil.

Na základe uvedeného je jednoznačné, že žalobcovi bol dňa 20.11.2011 zákonne zadržaný vodičský preukaz, nakoľko bol podozrivý zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vedenie vozidla po požití alkoholu).

V zmysle ustanovenia § 91 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, ak je držiteľ vodičského oprávnenia ako vodič motorového vozidla dôvodne podozrivý z porušenia pravidiel cestnej premávky požitím alkoholu alebo návykovej látky alebo odmietnutím podrobiť sa vyšetreniu na ich zistenie, orgán Policajného zboru rozhodne o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti na alkohole, inej návykovej látke alebo liečive lekárom so špecializáciou v odbore psychiatria.

Z uvedeného znenia zákona vyplýva, že správny orgán rozhodne o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu už vo chvíli, ak je držiteľ vodičského oprávnenia ako vodič motorového vozidla dôvodne podozrivý z porušenia pravidiel cestnej premávky požitím alkoholu a nebude s týmto rozhodnutím čakať až do právoplatného rozhodnutia o priestupku, nakoľko sa môže stať, že priestupok sa nepodarí prerokovať v zákonom stanovenej lehote dvoch rokov.

Zároveň považoval za potrebné uviesť, že žalobca bol rozhodnutím o priestupku uznaný vinným zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov.

V rozhodnutí o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti, osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu bola žalobcovi v zmysle ustanovenia § 91 ods. 5 zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov určená lehota troch mesiacov odo dňa doručenia predmetného rozhodnutia na podrobenie sa preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti a predloženie potvrdenia o splnení tejto povinnosti. Žalobca sa preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti nepodrobil, takže správnomu orgánu o splnení tejto povinnosti ani nemohol predložiť potvrdenie.

V zmysle ustanovenia § 92 ods. 2 písm. c) zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, vodičské oprávnenie sa odoberie tomu, kto nepreukázal, že sa v určenom rozsahu a v určenej lehote podrobil nariadenému preskúšaniu odbornej spôsobilosti alebo preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti a psychickej spôsobilosti.

Na základe uvedeného teda žalovaný trvá na svojom názore, že žalobcovi bolo vodičské oprávnenie odobraté v súlade s ustanoveniami zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov a preto navrhuje, aby Najvyšší Slovenskej republiky napadnutý rozsudok v plnom rozsahu potvrdil.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len „O. s. p.“, v spojení s § 10 ods. 2 O. s. p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p. v spojení s § 211 a nasl. O. s. p.) a jednomyselne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12. decembra 2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31. decembru 2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Žiline, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol a minister nevyužil zákonnú možnosť určiť podľa § 4 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení novely č. 345/2012 Z. z. (ktorá nadobudla účinnosť 1.1.2013 a bola prijatá zrejme v súvislosti s realizáciou programu ESO), ktorý útvar Policajného zboru má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumieť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v

rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

Odvolací súd vzhľadom na nepochybné dôkazy preukazujúce vinu žalobcu nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadovať pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 18. decembra 2013 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 O. s. p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 O. s. p. rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie, ktorým bolo žalobcovi odňaté vodičské oprávnenie pre to, že po tom, čo bol v samostatnom konaní rozhodnutím, ktoré už nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť, postihnutý za priestupok podľa § 22 ods. 1 písm. e) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej iba ZP), sa nepodrobil odbornému vyšetreniu na závislosť na alkohole, inej návykovej látke alebo liečive.

Podľa § 91 ods. 4 ZCP ak je držiteľ vodičského oprávnenia ako vodič motorového vozidla dôvodne podozrivý z porušenia pravidiel cestnej premávky požitím alkoholu alebo inej návykovej látky alebo odmietnutím podrobiť sa vyšetreniu na ich zistenie, orgán Policajného zboru rozhodne o preskúmaní zdravotnej spôsobilosti osobitne vo vzťahu k závislosti od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva lekárom so špecializáciou v špecializačnom odbore psychiatria (ďalej len "psychiater"). Ak psychiater zistí závislosť od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva, je povinný postupovať podľa § 90 ods. 3. Ak psychiater nezistí závislosť od alkoholu, inej návykovej látky alebo liečiva, orgán Policajného zboru rozhodne o povinnosti podrobiť sa odbornému poradenstvu u posudzujúceho psychológa.

Podľa § 92 ods. 2 písm. c) ZCP vodičské oprávnenie sa odoberie tomu, kto nepreukázal, že sa v určenom rozsahu a v určenej lehote podrobil nariadenému preskúšaniu odbornej spôsobilosti alebo preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti a psychickej spôsobilosti.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací zistil, že správne orgány aplikovali správne najmä ustanovenia zákona o cestnej premávke na vzniknutú situáciu, najmä na posúdenie, či sa žalobca podrobil vyšetreniu na závislosť na alkohole či iných návykových látkach a či o ňom predložil výsledok zistení psychiatra policajnému orgánu, ktorý vyšetrenie nariadil.

So zreteľom na ustanovenie § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd stotožňuje s dôvodmi prvostupňového súdu a len dopĺňa, že konania pred správnymi orgánmi mali podklad v nespochybniteľnom zistení o množstve alkoholu v krvi žalobcu riadiacom v tom čase motorové vozidlo. Zo skutkových zistení vyplýva jednoznačne, že žalobca bol zastavený počas toho ako riadil osobné motorové vozidlo a nesedel v ňom vyberajúc si veci. V čase riadenia vozidla mal v dychu 0,34 mg etanolu na liter vydychovaného vzduchu. Toto zistenie bolo podkladom pre rozhodovanie nielen prvostupňového, ale i odvolacieho súdu. Neobstojí preto námietka žalobcu, že konanie trpelo takou neodstrániteľnou vadou, pre ktorú bolo potrebné zrušiť napadnutý prvostupňový rozsudok. Neobstojí ani námietka nedostatočne zisteného skutkového stavu, či dokonca právneho posúdenia.

Podstatou podaného odvolania je tvrdenie, že krajský súd nepostupoval v súlade s ustanovením § 109 ods. 1 písm. c) O.s.p., v zmysle ktorého bol povinný konanie v tejto veci prerušiť až do právoplatného rozhodnutia vo veci spáchania priestupku. Odvolací súd sa v tejto otázke stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, že neboli splnené zákonné podmienky na povinné prerušenie konania v zmysle cit. ustanovenia O.s.p., pretože nešlo o situáciu, kedy rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. V prejednávaní veci je predmetom súdneho prieskumu konečné právoplatné rozhodnutie žalovaného o odobratí vodičského oprávnenia žalobcu z dôvodu, že nepreukázal, že sa v určenom rozsahu a v určenej lehote podrobil nariadenému preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti podľa ustanovenia § 91 ods. 4 zákona č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov. Z hľadiska posúdenia zákonnosti rozhodnutia žalovaného je teda právne relevantná iba otázka, či sa žalobca

podrobil alebo nepodrobil nariadenému preskúmaniu zdravotnej spôsobilosti v určenej lehote, pričom odpoveď na túto otázku nebola sporná.

Navyše ustanovenie § 91 ods. 4 ZCP akcentuje výraz držiteľ vodičského oprávnenia ako vodič motorového vozidla dôvodne podozrivý z porušenia pravidiel cestnej premávky požitím alkoholu; nemusí ísť teda o usvedčeného páchatel'a, ktorého postih za priestupok už bol právoplatným rozhodnutím preskúmaný súdom v správnom súdnictve.

V podrobnostiach odvolací súd v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p. odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdil podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny.

V.

Trovy konania

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 2 O. s. p. a § 246c ods. 1 vety prvej O. s. p. tak, že účastníkom ich náhradu nepriznal, pretože žalobca nemal úspech v odvolacom konaní a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.